

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

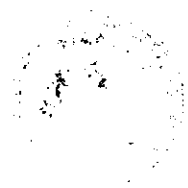
privind stabilirea strategiei pentru mediul marin

Având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru elaborarea și promovarea unei legislației în domeniul mediului marin,

ținând cont de obligațiile asumate de România la momentul aderării la Uniunea Europeană și având în vedere prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, precum și prevederile Tratatelor de instituire a Comunităților Europene referitoare la actele adoptate de Comisie și de Consiliu și la modalitățile de aplicare ale acestora în sistemul de drept național,

luând în considerare faptul că Directiva Parlamentului European 2008/56/CE pentru instituirea unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin, are ca termen de transpunere în legislația națională data de 15 iulie 2010, iar necesitatea transpunerii corecte și complete vizează interesul public,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a acestor măsuri conduce la prejudicii importante Românie prin declanșarea procedurii de infrigement și aplicarea de sancțiuni pecuniare, în conformitate cu legislația Uniunii Europene, cu consecințe grave asupra bugetului de stat,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Obiectivul

Art.1. – (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca obiectiv stabilirea strategiei pentru mediul marin, care prevede măsurile necesare pentru a obține sau a menține starea ecologică bună a mediului marin, cel mai târziu până în anul 2020, denumită în continuare strategia marină.

(2) În acest scop, autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și implementează strategia marină pentru:

a) protecția și conservarea mediului marin, prevenirea deteriorării acestuia sau, dacă este posibil, refacerea ecosistemelor marine în zonele în care acestea au fost afectate;

b) prevenirea și reducerea aportului de elemente externe în mediul marin, în vederea eliminării treptate a poluării, astfel cum este definită la pct. 8 al art. 3, cu condiția să se asigure că nu sunt impacturi sau riscuri semnificative pentru biodiversitatea marină, ecosistemele marine, sănătatea umană sau utilizările legale ale mării.

(3) Strategia marină are la bază abordarea ecosistemică pentru gestionarea activităților umane, fapt ce asigură că presiunea totală rezultată din aceste activități este menținută la un nivel compatibil cu realizarea unei stări ecologice bune și de asemenea nu este compromisă capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om, făcând posibilă totodată o utilizare durabilă a bunurilor și a serviciilor marine de către generațiile prezente și cele viitoare.

(4) Prezenta ordonanță de urgență contribuie la întărirea coerenței între diferitele politici, acorduri și măsuri legislative în domeniul mediului marin, și urmărește să asigure integrarea activităților din acest domeniu.

Domeniul de aplicare

Art.2. – (1) Prezenta Ordonanță de urgență se aplică apelor marine, astfel cum sunt definite în art.3 pct.1 și ia în considerare efectele transfrontiere asupra calității mediului marin al țărilor nemembre ale Uniunii Europene din aceeași regiune marină.

(2) Prezenta Ordonanță de urgență nu se aplică activităților al căror obiectiv unic este apărarea sau securitatea națională. Cu toate acestea, autoritatea publică centrală din domeniul apelor trebuie să se asigure că aceste activități să fie compatibile cu obiectivele legii, în măsura în care acest lucru este posibil și realizabil.

Definiții

Art.3. – Pentru aplicarea prezentei ordonanței de urgență, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

1. ape marine:

a) apele, fundul mării și subsolul marin situate în partea exterioară a liniei de bază care este limita de măsurare a întinderii apelor teritoriale care se extind până la extremitatea zonei în care România deține și/sau își exercită jurisdicția, conform Legii 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, cu modificările și completările ulterioare și Legea 110/1996 privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiat la New York la 28 iulie 1944;

b) *apele costiere*, așa cum sunt definite la pct. 10 din anexa nr. 1 la Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, fundul și subsolul acestora, în măsura

în care unele aspecte specifice ale stării ecologice a mediului marin nu au fost abordate în legea menționată sau în alte acte normative;

2. *regiune marină*: regiunea prevăzută la art. 4 și subregiunile acestora sunt definite în scopul facilitării punerii în aplicare a prezentului act normativ și sunt determinate pe bază caracteristicilor hidrologice, oceanografice și biogeografice;

3. *strategie marină*: strategia care trebuie elaborată și pusă în practică pentru fiecare regiune sau subregiune marină vizată, potrivit prevederilor art. 5;

4. *stare ecologică*: starea generală a mediului în apele marine, ținându-se cont de structura, funcția și procesele componentelor ecosistemelor marine, împreună cu factorii naturali fiziografici, geografici, biologici, geologici și climatici, precum și de condițiile fizice, acustice și chimice care rezultă în special din activitatea umană desfășurată în cadrul sau în afara zonei în cauză;

5 *stare ecologică bună*: starea ecologică a apelor marine, care se definește prin diversitatea ecologică și dinamica oceanelor și a mărilor, care sunt curate, în bună stare sanitară și productive, caracteristici ce depind de factorii intrinseci și printr-o utilizare durabilă a mediului marin, salvagardându-se astfel potențialul acestuia pentru utilizările și activitățile generațiilor actuale și viitoare, și anume:

a) structura, funcțiile și procesele componentelor ecosistemelor marine, care împreună cu factorii fiziografici, geografici, geologici și climatici, permit acestor ecosisteme să își păstreze întreaga funcționalitate și capacitate de rezistență la schimbările ecologice induse de om. Speciile și habitatele marine sunt protejate, este prevenit declinul biodiversității datorat intervenției omului și funcționarea diferitelor componente biologice este în echilibru;

b) proprietățile hidromorfologice, fizice și chimice ale ecosistemelor, inclusiv acele proprietăți care rezultă din activitățile umane din zona în cauză, susțin ecosistemele. Aportul de substanțe și de energie rezultate din activitățile umane, inclusiv zgomotul, în mediul marin nu provoacă efecte poluante. Starea ecologică bună este determinată la

nivelul regiunii sau subregiunii marine, prevăzute la art. 4, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr. 1. Se pune în aplicare o gestionare adaptată la condițiile de mediu și care are la bază abordarea ecosistemică cu scopul atingerii unei stări ecologice bune;

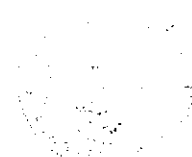
6. *criterii*: caracteristicile tehnice particulare, care sunt strâns legate de descriptorii calitativi;

7. *obiectiv de mediu*: descrierea calitativă și cantitativă a stării dorite pentru diferitele componente ale apelor marine, precum și a presiunilor și a impacturilor exercitate asupra lor, în fiecare regiune și subregiune marină. Obiectivele de mediu sunt stabilite în conformitate cu art. 10;

8. *poluare*: introducerea directă sau indirectă în mediul marin, ca urmare a activităților umane, de substanțe și energie, inclusiv surse sonore submarine care rezultă din activități umane, care produc sau sunt susceptibile să producă efecte nocive cum ar fi deteriorarea resurselor vii și a ecosistemelor marine, inclusiv pierderea biodiversității, riscuri pentru sănătatea umană, obstacole pentru activități maritime, inclusiv pentru pescuit, turism și agrement, precum și pentru alte utilizări legale ale mării, provoacă alterarea calității apelor marine din punctul de vedere al utilizării acestora și reducerea facilităților de agrement ale mediului marin sau, în general, afectează utilizarea durabilă a bunurilor și a serviciilor marine;

9. *cooperare regională*: cooperarea și coordonarea activităților între statele membre ale Uniunii Europene și, ori de câte ori este posibil, între state membre și țări nemembre ale Uniunii Europene, care împart aceeași regiune sau subregiune marină, cu scopul de a elabora și a pune în aplicare strategii marine;

10. *Convenție privind mările regionale*: orice convenție sau acord internațional împreună cu organisme lor de conducere, încheiat în scopul protecției mediului marin din regiunile marine menționate la art. 4, cum ar fi Convenția pentru protecția mediului marin din zona Mării Baltice, Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-

Est și Convenția privind protecția mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane, Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării.

Regiunile marine

Art.4. – (1) Atunci când pune în aplicare obligațiile care îi revin în temeiul prezentei Ordonanțe de urgență a Guvernului, autoritatea publică centrală din domeniul apelor are în vedere în mod corespunzător faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția ei fac parte integrantă din regiunea marină Marea Neagră.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisia Europeană cu privire la subdiviziunile apelor marine până la data de 15 iulie 2010.

Strategia marină

Art.5. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează, pentru regiunea Marea Neagră, strategia marină aplicabilă apelor sale marine, conform planului de acțiune prevăzut la alin. (3) lit. a) și b).

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în cadrul strategiei marine pe care o implementează, cooperează cu alte state membre ale U.E. din bazinul Mării Negre, precum și cu statele semnatare ale Convenției pentru protecția Mării Negre împotriva Poluării, pentru a adopta măsurile cerute în scopul realizării obiectivelor acesteia;

(3) Pentru a se asigura o abordare comună în realizarea stării ecologice bune, coerența și coordonarea activităților din regiunea Mării Negre, la implementarea strategiei marine se are în vedere următorul plan de acțiune:

a) pregătirea activității, care se realizează după cum urmează:

(i) evaluarea inițială, care trebuie efectuată până la data de 15 iulie 2012, a stării ecologice actuale a apelor teritoriale și a impactului de mediu al activităților umane asupra acestor ape, în conformitate cu prevederile art. 8;

(ii) evaluarea, efectuată până la data de 15 iulie 2012, a „stării ecologice bune” pentru apele marine, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1);

(iii) stabilirea, până la data de 15 iulie 2012, a unui set de obiective de mediu și de indicatori asociați, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1);

iv) elaborarea și punerea în aplicare, până la data de 15 iulie 2014, în lipsa dispozițiilor contrare ale legislației din domeniu, a unui program de monitorizare în vederea evaluării continue și a actualizării periodice a obiectivelor, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1);

b) programul de măsuri, care se realizează după cum urmează:

(i) elaborarea, cel mai târziu până în anul 2015, a unui program de măsuri destinat să asigure realizarea sau menținerea stării ecologice bune, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) – (3);

(ii) punerea în aplicare, cel mai târziu până în anul 2016, a programului prevăzut la pct. (i), în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (10).

(4) În cazul în care starea ecosistemelor din regiunea Mării Negre este atât de critică încât necesită o acțiune urgentă, autoritatea publică centrală din domeniul apelor împreună cu statele membre ale U.E., care au graniță în această regiune, vor elabora un plan de acțiune în conformitate cu alin.(1) și vor prevedea lansarea anticipată a unui program de măsuri, precum și posibile măsuri de protecție mai stricte, cu condiția ca acestea să nu împiedice realizarea stării ecologice bune în altă zonă a regiunii marine. Ca urmare a situației la care face referire alin. (3), statele membre în cauză informează Comisia Europeană cu privire la programul lor revizuit și acționează în consecință.

Cooperarea regională

Art.6. – (1) În vederea realizării coordonării prevăzute la art. 5 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor utilizează, în măsura în care acest lucru este posibil și oportun, prevederile Legii nr.98/1992 pentru ratificarea Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992, prin care țările riverane Mării Negre se angajează să protejeze și să conserve mediul marin, precum și alte structuri instituționale regionale existente în materie de cooperare.

(2) Pentru implementarea strategiei marine în regiunea Mării Negre, autoritatea publică centrală din domeniul apelor depune toate eforturile utilizând forurile internaționale competente, inclusiv mecanismele și structurile stipulate în Legea 98/1992, pentru a-și coordona acțiunile cu țările nemembre ale U. E. care au suveranitate sau jurisdicție asupra apelor din aceeași regiune. În acest context, autoritatea publică centrală din domeniul apelor se bazează, în măsura în care este posibil, pe programele și activitățile relevante existente elaborate în cadrul structurilor rezultate din Legea nr. 98/1992 și acorduri bilaterale încheiate cu țările riverane regiunii Mării Negre.

(3) Coordonarea și cooperarea sunt extinse, atunci când este cazul, la toate statele membre ale U.E. situate în bazinul regiunii marine Marea Neagră, inclusiv țările fără ieșire la mare, pentru a permite statelor membre din U.E. situate în această regiune să-și îndeplinească obligațiile, utilizând structurile de cooperare prevăzute de prezenta Ordonanță de urgență și de Legea nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare.

Autoritățile competente

Art.7. – (1) Autoritățile competente pentru implementarea strategiei marine sunt prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 2.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista autorităților competente prevăzute la alin.(1) împreună cu informațiile prevăzute în anexa nr.2, până la data de 15 ianuarie 2011.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor este autoritatea responsabilă cu cooperarea și coordonarea regională în conformitate cu prevederile art.6.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista cu autoritățile competente, care fac parte din organisme internaționale care sunt relevante în procesul de implementare al strategiei marine și care sunt prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr. 2.

(5) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor informează Comisia Europeană cu privire la orice modificări ale informațiilor comunicate în baza alin.(2) în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a unei asemenea modificări.

CAPITOLUL II

PREGĂTIREA, PRIMA COMPONENTĂ A PLANULUI DE ACȚIUNE

Evaluarea

Art.8. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor evaluează starea inițială a apelor sale marine, ținând cont de datele existente, atunci când acestea sunt disponibile și care cuprind următoarele elemente:

a) analiza particularităților, a caracteristicilor esențiale și a stării ecologice a acestor ape în momentul evaluării, bazate pe lista orientativă a caracteristicilor enumerate în tabelul nr.1 din anexa nr. 3 la prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului, acoperind caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, trăsăturile biologice și hidromorfologia;

b) analiza presiunilor și a impacturilor predominante, inclusiv cele care rezultă din activități umane, care influențează starea ecologică a acestor ape, analiză care:

(i) se bazează pe lista orientativă a elementelor enumerate în tabelul nr.2 din anexa nr. 3, și cuprinde aspectele calitative și cantitative ale efectelor cumulate ale diverselor presiuni, precum și tendințele previzibile;

(ii) cuprinde principalele efecte cumulative și sinergice; și

(iii) ia în considerare evaluările relevante care au fost efectuate în conformitate cu legislația în vigoare;

c) analiza economică și socială a utilizării acestor ape și a costurilor degradării mediului marin.

(2) Analizele prevăzute la alin. (1) țin cont de elementele privind apele costiere, tranzitorii și teritoriale aflate sub incidența dispozițiilor Legii apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare. Acestea iau în considerare sau au drept bază și alte

evaluări relevante, precum cele efectuate în colaborare cu celelalte țări din cadrul convențiilor privind mările regionale sau se bazează pe acestea, astfel încât să realizeze o evaluare globală a stării mediului marin.

(3) În cursul pregătirii evaluării prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apei se asigură că, prin coordonarea stabilită în conformitate cu prevederile art. 5 și 6:

- a) metodologia de evaluare este armonizată în regiunea marină Marea Neagră;
- b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră.

Determinarea stării ecologice bune

Art.9. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor ținând seama de rezultatele evaluării inițiale realizate potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), stabilește, pentru apele marine proprii, un set de caracteristici corespunzătoare unei stări ecologice bune, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr.1. În elaborarea acestui set se iau în considerare elementele orientative prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 3 și în special de caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, de caracteristicile biologice și hidromorfologie. De asemenea, se ține cont și de presiunile și impacturile produse de activitățile umane în regiunea marină Marea Neagră, luând în considerare listele orientative prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr.3.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apei notifică Comisiei Europene rezultatele evaluării realizate conform art. 8 alin. (1), precum și rezultatele determinării efectuate conform alin. (1) în termen de trei luni de la finalizarea acesteia din urmă.

Stabilirea obiectivelor de mediu

Art.10. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apei, pe baza evaluării inițiale realizate în temeiul art. 8 alin. (1), stabilește pentru apele marine teritoriale un set complet

de obiective de mediu și de indicatori relevanți în scopul de a orienta eforturile în vederea atingerii stării ecologice bune a mediului marin, luând în considerare lista orientativă de presiuni și impacturi prezentată în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3, precum și din lista orientativă de caracteristici prevăzută în anexa nr.4. La stabilirea obiectivelor și a indicatorilor respectivi, se ține cont de continuitatea aplicării pentru aceleași ape a obiectivelor de mediu relevante existente, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, asigurând compatibilitatea reciprocă a acestor obiective și luarea în considerare, de asemenea, pe cât acest lucru este posibil, a impacturilor transfrontiere semnificative și a caracteristicilor transfrontiere.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene obiectivele de mediu prevăzute la alin.(1) în termen de 3 luni de la stabilirea acestora.

Programe de monitorizare

Art.11. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, pe baza evaluării inițiale realizate conform art. 8 alin. (1), elaborează programul de monitorizare în vederea evaluării permanente a stării ecologice a apelor sale marine, pe baza listelor indicative de elemente enumerate în anexa nr.3 și a listei prevăzute în anexa nr. 5, și în funcție de obiectivele de mediu stabilite în conformitate cu art. 10. Autoritatea competentă pune în aplicare programul de monitorizare.

Programele de monitorizare sunt compatibile în cadrul regiunii marine Marea Neagră și se bazează pe dispozițiile relevante în materie de evaluare și de monitorizare stabilite prin Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, inclusiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare sau în temeiul acordurilor internaționale și sunt compatibile cu aceste dispoziții.

(2) România împreună cu statele membre ale U.E., cu care împarte aceiași regiune marină, elaborează programul de monitorizare în conformitate cu alin. (1) și se asigură că:

- (a) metodele de monitorizare sunt compatibile în regiunea marină în cauză, pentru a facilita compararea rezultatelor monitorizării;
- (b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră relevante.
- (3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene programele de monitorizare prevăzute la alin.(1) în termen de 3 luni de la elaborarea lor.

CAPITOLUL III

PROGRAMUL DE MĂSURI, A DOUA COMPONENTĂ A PLANULUI DE ACȚIUNE

Programe de măsuri

Art.12. – (1) Pentru regiunea marină Marea Neagră, autoritatea publică centrală din domeniul apelor identifică, conform art. 9 alin. (1), măsurile necesare pentru a atinge sau pentru a menține starea ecologică bună în apele sale marine. Aceste măsuri se elaborează pe baza evaluării inițiale realizate în baza art. 8 alin. (1), având în vedere obiectivele de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1), și ținând cont de tipurile de măsuri enumerate în anexa nr.6.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor integrează măsurile elaborate în temeiul alin. (1) într-un program de măsuri, ținând cont de măsurile relevante din Legea apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de îmbăiere, de viitoarea legislație din domeniul protecției apelor, precum și de acordurile internaționale la care România este parte.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în stabilirea unui program de măsuri conform alin. (2), trebuie să țină cont de dezvoltarea durabilă și în special de repercusiunile sociale și economice ale măsurilor prevăzute. În scopul acordării de asistență

autorității sau autorităților competente menționate la art. 7 în vederea realizării obiectivelor lor într-o manieră integrată, autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica sau înființa cadrul administrativ pentru a putea beneficia de pe urma unei interacțiuni de acest fel.

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor se asigură că măsurile sunt rentabile și realizabile din punct de vedere tehnic și efectuează, înainte de introducerea oricărei noi măsuri, o evaluare a impactului acesteia inclusiv analiza cost-beneficiu.

(4) Programul prevăzut la alin. (2), cuprinde măsuri de protecție spațială, ce fac referire la rețelele coerente și reprezentative de zone marine protejate, cuprinzând în mod adecvat diversitatea ecosistemelor componente, ca de exemplu zonele speciale de conservare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost convenite de acordurile internaționale sau regionale la care România este parte.

(5) În cazul în care autoritatea publică centrală din domeniul apelor consideră că gestionarea unei activități umane la nivel comunitar sau internațional ar putea avea un impact semnificativ asupra mediului marin, în special în zonele menționate la alin. (4), se va adresa, în mod individual sau împreună cu alt stat membru, autorității competente sau organizației internaționale corespunzătoare în vederea examinării și a unei eventuale adoptări a unor măsuri care ar putea fi necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei ordonanțe de urgență, pentru a permite menținerea sau, după caz, refacerea integrității, structurii și funcționării ecosistemelor.

(6) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor pune la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind zonele prevăzute la alin. (4) și (5) pentru regiunea marină Marea Neagră nu mai târziu de anul 2013.

(7) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor indică în programul de măsuri, modalitățile de punere în aplicare a acestuia și modul în care acesta contribuie la realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1).

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'P' followed by a long, sweeping horizontal stroke.

(8) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor examinează implicațiile programului de măsuri pentru apele aflate dincolo de apele sale marine teritoriale în scopul diminuării riscului unor efecte negative și, dacă este posibil, în vederea realizării unui impact pozitiv asupra apelor în cauză.

(9) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene, precum și celorlalte state membre ale U.E. interesate, programul de măsuri, în termen de trei luni de la elaborarea acestuia.

(10) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca programul de măsuri să fie operațional în termen de un an de la elaborarea acestuia.

Excepții

Art.13. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica în apele sale marine situații în care, pentru unul din motivele enumerate la lit. (a) – (d), obiectivele de mediu pentru starea ecologică bună nu pot fi realizate sub toate aspectele principale ale măsurilor care sunt luate, sau în care pentru motivele enunțate la lit. (e), nu pot fi realizate conform următoarelor condiții:

(a) acțiunea sau lipsa de acțiune pentru care România nu este responsabilă;

(b) cauze naturale;

(c) forță majoră ;

(d) modificarea sau alterarea caracteristicilor fizice ale apelor marine cauzate de acțiuni întreprinse din motive de interes public superior care depășesc impactul negativ asupra mediului, inclusiv orice impact transfrontier;

(e) condițiile naturale care nu permit îmbunătățirea în timp util a stării apelor marine, astfel:

(i) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor prezintă clar în programul de măsuri aceste situații, care vor fi comunicate și Comisiei Europene. În identificarea acestor

situații se vor lua în considerare consecințele pentru statele riverane regiunii marine Marea Neagră;

(ii) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor adoptă măsuri adecvate pentru aceste situații în scopul continuării urmăririi obiectivelor de mediu, în vederea evitării oricărei noi deteriorări a stării apelor marine afectate pentru motivele expuse la lit. (b), (c) sau (d) și pentru a atenua impactul negativ la nivelul regiunii marine mai sus-menționate sau în apele marine ale altor state membre ale UE.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. (d), autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca modificările sau alterările cauzate de situațiile prevăzute mai sus să nu împiedice sau să nu compromită într-o manieră definitivă realizarea stării ecologice bune la nivelul regiunii marine sau în apele marine ale altor state membre U.E.

(3) Măsurile pentru aceste situații prevăzute la alin. (1) lit. e) pct.(ii) sunt, în măsura posibilului, integrate în programele de măsuri.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și pune în aplicare toate elementele strategiei marine prevăzute la art. 5 alin. (2), dar nu este obligată, cu excepția evaluării inițiale descrise la art. 8, să ia măsuri specifice, în cazul în care nu există un risc semnificativ pentru mediul marin sau în cazul în care costurile acestor măsuri ar fi disproporționate având în vedere riscurile pentru mediul marin și cu condiția să nu continue deteriorarea acestuia.

(5) Atunci când, pentru oricare dintre motivele menționate anterior, autoritatea publică centrală din domeniul apelor nu ia niciun fel de măsuri, aceasta transmite Comisiei Europene justificările necesare pentru a-și motiva decizia, evitând, în același timp, compromiterea permanentă a obiectivului de a realiza starea ecologică bună.

Recomandări pentru acțiunea comunitară

Art.14. – (1) În cazul în care se identifică o problemă cu impact asupra stării ecologice a apelor sale marine, care nu poate fi rezolvată prin metodele adoptate la nivel național, sau care este legată de o altă politică comunitară sau de un acord internațional, autoritatea publică centrală din domeniul apei informează Comisia Europeană și transmite punctul său de vedere în acest sens.

(2) În cazul în care este necesară o acțiune a instituțiilor comunitare, autoritatea publică centrală din domeniul apelor adresează recomandări corespunzătoare Comisiei Europene sau Consiliului Uniunii Europene referitoare la măsurile privind problemele menționate la alin. (1).

CAPITOLUL IV

ACTUALIZARE, RAPOARTE ȘI INFORMAREA PUBLICULUI

Actualizarea

Art.15. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește permanent ca strategia marină să fie actualizată în funcție de situațiile ce apar în zona sa marină.

(2) În sensul alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apelor revizuieste următoarele elemente din strategia marină care se actualizează la fiecare șase ani, într-o manieră coordonată, potrivit prevederilor art. 5, astfel:

(a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt prevăzute în art. 8 alin. (1) și în art. 9 alin. (1);

(b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

(c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

(d) programele de măsuri elaborate în baza art. 12 alin. (2).

(3) Detaliile referitoare la orice actualizări efectuate ca urmare a revizuirii prevăzute la alin. (2) sunt comunicate Comisiei Europene, secretariatelor convențiilor privind mările regionale și oricăror alte state membre interesate, într-un termen de trei luni de la data publicării acestora, în conformitate cu art. 17 alin. (2).

Rapoarte intermediare

Art.16. – În termen de trei ani de la data publicării fiecărui program de măsuri sau de la data actualizării acestuia în conformitate cu art. 17 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene un raport intermediar succint, în care se prezintă progresele realizate în punerea în aplicare a programului respectiv.

Consultarea și informarea publicului

Art.17. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, conform legislației în vigoare, urmărește ca toți factorii interesați să aibă timpul necesar să participe la implementarea prezentei strategii, implicând structurile sau organele existente, responsabile cu gestionarea problemelor ce țin de obiectivul acesteia, inclusiv Convenția pentru protecția Mării Negre împotriva poluării, Organele consultative științifice și Consiliile consultative regionale.

(2) În conformitate cu legislația națională în vigoare autoritatea publică centrală din domeniul apelor publică și pune la dispoziția publicului pentru observații, rezumatele următoarelor elemente ale strategiei marine sau ale actualizărilor respective, astfel:

(a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, prevăzute la art. 8 alin. (1) și la art. 9 alin. (1);

(b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

(c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

(d) programele de măsuri elaborate în baza art. 13 alin. (2).

(3) În ceea ce privește accesul la informații în materie de mediu, se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Comisiei Europene, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin din prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului, în special evaluarea stării mediului marin din România, în temeiul Ordonanței Guvernului nr.4/2010

privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, dreptul de acces și de utilizare a datelor și informațiilor rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11. În termen de cel mult șase luni de la data la care datele și informațiile rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11 devin disponibile, autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Agenției Europene de Mediu accesul la aceste informații și date, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin.

Finanțarea comunitară

Art.18. – (1) Având în vedere caracterul prioritar inherent stabilirii unor strategii marine, punerea în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență este sprijinită prin instrumente financiare comunitare existente, în conformitate cu normele și condițiile corespunzătoare.

(2) Programele de măsuri elaborate de statele membre ale U.E. sunt cofinanțate din fonduri europene, în conformitate cu instrumentele financiare existente.

Transpunerea

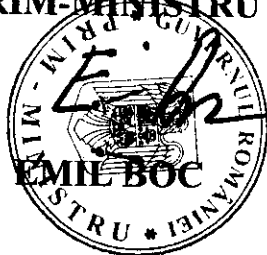
Art.19. – (1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le emite sau pe care Guvernul le emite în domeniul reglementat de prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului.

Art. 20. – Anexele nr. 1- 6 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva Parlamentului European 2008/56/CE de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 164,

25 iunie 2008.

PRIM-MINISTRU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor

Laszló Borbély

Ministrul transporturilor și infrastructurii

Radu Mircea Berceanu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale

Mihail Dumitru

Ministrul administrației și internele

Vasile Blaga

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 30.06.2010

Nr. 71